

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie ztp. 3.— gr.
Półrocznie „ 1.50 „

Zgierz,

dnia 11 kwietnia
1931 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Nowe przepisy meldunkowe. Rozporządzeniem Wojewody Łódzkiego z dnia 9 marca 1931 r. zarządzane zostało przeprowadzenie ankiety co do osób, zamieszkałych na terenie województwa łódzkiego według stanu z dnia 1 stycznia 1931 roku, celem uzyskania danych dla założenia rejestru mieszkańców na podstawie przepisów o meldunkach i księgach ludności. Ankieta przeprowadzona zostanie za pośrednictwem właścicieli domów lub dzierżawców. Prócz rejestracji ludności stałe zamieszkałej przeprowadzona zostanie ankieta co do ludności czasowo w mieście przebywającej. Wymienione ankiety przeprowadzone zostaną na formularzach, przepisanych rozporządzeniem Min. Spr. Wewn. z dnia 16 października 1930 r. Odnośne druki doręczone zostaną właścicielom domów przez specjalnych funkcjonariuszy Magistratu. Wypełnione formularze winny być składane w wydziale Meldunkowym Magistratu. Do zebrania należyście wypełnionych przez lokatorów formularzy, do sprawdzenia danych uwidocznionych na formularzach, oraz dostarczenia tych formularzy Wydziałowi Meldunkowemu wyznaczony został termin od dnia 1 kwietnia do 30 kwietnia r. b.

Względem opornych mieszkańców domów, właścicieli posesy, dzierżawców, czy też zastępców tychże odpowiedzialnych za prowadzenie meldunków, oraz względem sołtysów, którzy w wyznaczonym wyżej terminie nie wypełnią należyście obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, będą w myśl § 43 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16-go października 1930 r. stosowane środki, przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1923 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. № 36, poz. 3 2) (kara pieniężna celem przymuszenia, egzekucja na majątku, wykonanie zastępcze, przymus bezpośredni).

W sprawie zarachowania grzywien za przekroczenia prawa przemysłowego. Ministerstwo Przemysłu i Handlu otrzymuje liczne dowody kasowe o dochodach, z których wynika, iż znaczna ilość wpłat z tytułu grzywien za przekroczenie prawa przemysłowego wnoszona jest niewłaściwie do Centralnej Kasy Państwowej za pośrednictwem P. K. O. na konto 30110. Powoduje to niewłaściwe zarachowywanie wpłat oraz utrudnia urzędowi kontrolę wpływów i wykonania orzeczeń karnych.

Magistrat m. Zgierza przeto poucza, iż grzywiny za przekroczenie prawa przemysłowego winny być wnoszone do Kasy Skarbowej w Łodzi bezpośrednio, bądź też pośrednio przez P. K. O. na konto tejże Kasy, w każdym wypadku z podaniem sposobu zarachowania (Dz. 9 § 10 budżetu dochodów Ministerstwa Przemysłu i Handlu).

Nowe rozporządzenie o porządku ruchu publicznego na obszarze Województwa Łódzkiego. Z dniem 3 lutego r. b. weszło w życie rozporządzenie Wojewody Łódzkiego z dnia 19 stycznia r. b. o ochronie dróg publicznych oraz bezpieczeństwie i porządku ruchu publicznego na obszarze Województwa Łódzkiego. Rozporządzenie to zawiera między innymi następujące ważniejsze postanowienia:

Każdy znajdujący się na drodze i ulicy powinien tak się za-

chowować, aby z jego powodu nie nastąpiło zatamowanie ruchu kołowego lub pieszego.

Za tamowanie ruchu uważane będzie nie tylko zupełne wstrzymanie ruchu, lecz również utrudnianie go pod jakimkolwiek względem.

Wszyscy znajdujący się na drogach i ulicach powinni stosować się do przepisów prawnych, regulujących porządek i ruch na drogach i ulicach, oraz do wszelkich zarządzeń właściwych organów władzy, tudzież do wszystkich znaków stałych i napisów regulujących ruch.

Ruch na drogach i ulicach, co do tych ostatnich tak na jezdniach jak i na chodnikach, oraz na ścieżkach do jazdy rowe-rem, odbywa się wyłącznie prawą stroną.

Na drogach, ulicach i miejscach publicznych nie wolno pozostawiać bez opieki dzieci, chorych umysłowo oraz osób niedołężnych. Nie wolno również urządzać wyścigów pojazdów i osób, zabaw i gier. Na odbycie wyścigów dla celów sportowych oraz dla zabaw należy uzyskać pozwolenie właściwych władz.

Ruch pieszy wzdłuż ulic powinien odbywać się tylko na chodnikach; na jezdnię ulicy można wkroczyć jedynie tylko w razie przechodzenia na drugą stronę, i w razie jakiegokolwiek przeszkody, uniemożliwiającej korzystanie w pewnym miejscu z chodnika.

Przejścia przez jezdnię należy dokonać w pobliżu skrzyżowania, pod kątem prostym. Nie wolno przebiegać jezdni, lecz należy przechodzić krokiem przyspieszonym.

Stanie na jezdni oraz chodzenie wzdłuż jezdni jest wzbronione. Nie dotyczy to osób, niosących ciężary, prowadzących zwierzęta lub wózki ręczne osób w ubraniach plamiących, pochodów, orszaków i oddziałów, które powinny posuwać się wzdłuż jezdni tuż przy jej prawym chodniku.

Zatrzymywanie się na chodnikach, powodujące tamowanie ruchu, jest wzbronione.

Chodzenie w szeregu więcej jak po trzy osoby obok siebie jest wzbronione. Na wąskich chodnikach wolno iść tylko dwóm osobom obok siebie.

Wzbronionem jest również trzymanie się pod rękę trzech osób, idących obok siebie.

Zabrania się składania lub ustawiania na chodnikach jakichkolwiek przedmiotów.

Osobom niosącym ciężary oraz w ubraniach plamiących nie wolno w razie dużego ruchu pieszego korzystać z chodnika.

Każdy pojazd konny, który nie jest przeznaczony wyłącznie do przewożenia osób, a znajduje się na drodze publicznej powinien być zaopatrzony w tablicę, umieszczoną po lewej stronie, zawierającą jasno, czytelnie i trwale wypisane w języku polskim imię i nazwisko, miejsce zamieszkania właściciela (miasto), ulicę i numer lub nazwę wsi, gminy i powiatu.

Rozmiar tablicy ma wysokość 25 x 15 cm., a litery i cyfry mają posiadać rozmiary 4 cm.

Zabrania się używać do hamowania wozów, łańcuchów, haków lub innych przyrządów, któreby niszczyły drogę. Wyjątkowo urządzenia takie mogą być używane podczas gołoledzi,

poza tem zaś do hamowania powinny być przy zaprzęgach odpowiednio urządzenia, nieniszczące dróg i ulic.

Obrys pojazdu, t. j. jego szerokość łącznie ze wszystkimi wystającymi częściami ładunku nie może przekraczać 2,5 m. Wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 ch metrów: nad powierzchnią drogi lub ulicy.

Przedmioty wystające z tyłu wozu należy wieczorem zaopatrzyć dodatkowo w zapaloną latarkę.

Pojazdy, których wymiary przekraczają normy ustalone mogą krążyć na drogach publicznych tylko za specjalnem zezwoleniem właściwego zarządu drogowego.

Przepisy te, co do wymiarów pojazdu, nie stosują się do wozorów ciężarowych, przewozowych belki, rusztowania drabino-we i t. p.

Ładunek powinien być tak ułożony i przymocowany, aby nie mógł spaść lub spowodować przewrócenie wozu. Zwłaszcza beczki, worki, skrzynie i inne przedmioty, wystające ponad wozem lub po jego bokach, należy silnie przymocować zapomo-cą powrozów lub łańcuchów. Wleczenie przedmiotów po ziemi jest wzbronione. Ładunek wozów, wytwarzający pył lub kurz, ma być szczelnie okryty odpowiednimi przykrywkami z płótna żaglowego lub z innego odpowiedniego materiału.

Wozy, służące do przewożenia nawozu luk jakichkolwiek nieczystości powinny być w taki sposób zabezpieczone, aby nie powodowały zanieczyszczanie ulic, dróg i placów.

Blachy, sztaby żelazne i t. p. należy tak ułożyć na wozach lub opakować, żeby przy przewożeniu nie powodowały hałasu. Przy ładowaniu i wyładowywaniu niewolno przedmiotów tych rzucać.

Każdy wóz, znajdujący się wieczorem i w nocy na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni wóz, powinien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym białem światłem, umieszczonym po lewej stronie wozu i widocznym zdaleka. Wozy z materiałami łatwopalnymi mają posiadać latarnię nie z boku, lecz na przedzie dyszla, lub z tyłu wozu, na wystającej rozworze.

Wszelkie pojazdy konne, osobowe powinny być zaopatrzone w dwie latarnie, umieszczone po bokach i tak urządzone, aby rzucały jasne światło wprost na boki.

Zabrania się powierzać powożenie osobom nieobeznanym z końmi i obowiązującymi przepisami o ruchu kołowym na drogach publicznych, oraz osobom niezdatnym do powożenia z powodu wad fizycznych lub umysłowych, albo mającym mniej niż lat 17.

Osoby powożące w przedsiębiorstwach przewozowych muszą posiadać kartę furmańską, wystawioną po upewnieniu się o znajomości przepisów o ruchu na drogach publicznych, przez dotyczącą władę powiatową administracji ogólnej. Kartę tę należy przy przewożeniu mieć przy sobie i okazywać ją na każde żądanie organów gminnych, policji państwowej, zaprzysiężonej służby drogowej i specjalnych kontrolerów ruchu drogowego.

Powiatowe władze administracji ogólnej może przekazać gminom czynności, związane z wystawieniem kart furmańskich.

Zabrania się woźnikom spać podczas jazdy na wozie lub pozostawiać pojazd bez dozoru oraz urządcą postoje i popasy na drodze.

Wszelkie pojazdy obowiązane są jechać wolno (stępa):

- a) na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg, ulic, mostach o drewnianym podkładzie, przed przystankami tramwajowymi,
- b) przy wjeździe i wyjeździe z bramy,
- c) na wąskich ulicach,
- d) podczas mgły, ślizgawicy lub ciemności,
- e) wszędzie tam, gdzie szybka jazda może zakłócić porządek ruchu, lub zagraża bezpieczeństwu publicznemu.

Wyjeżdżać pojazdem z bramy na ulicę wolno dopiero po uprzednim upewnieniu się za pośrednictwem drugiej osoby co do swobodnego wyjazdu, przy równoczesnem dawaniu odpowiednich sygnałów głosem, dzwonkiem lub trąbką.

Konie zaprzęgowe na drogach publicznych mają być podkute w czasie od dnia 16 listopada do 31 marca; w czasie od 1 kwietnia do 15 listopada nie wolno używać podków z wystającymi ostrymi częściami, natomiast można używać podków pantoflowych lub podków z wykuwanymi tępymi hacelami albo z tępymi zębami; przyczem wysokość haceli i zębów nie powinna przekraczać grubości podkopy tak na przednich jak i na tylnych nogach. Powyższe ograniczenia nie dotyczą koni wojskowych i policyjnych.

Nie wolno nikomu zajeżdzać drogi. Wyrzedać jadącego należy z lewej strony. Wyrzedzenie wozów tramwajowych z lewej strony jest dozwolone tylko wówczas, jeśli szyny tramwajowe znajdują się tuż przy samym chodniku. (c. d. n.)

Zgłoszenie małych zakładów przemysłowych. Na skutek reskryptu Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 12/II — r. b. L. P. H. M. V/7/1 Wydział Budowlany Magistratu m. Zgierza niniejszem wzywa wszystkich właścicieli małych zakładów przemysłowych (świadcstwa przemysłowe VII-ej kat.), z wyjątkiem drukarni, do zgłoszenia się do biura Wydziału w godzinach urzędowych wraz ze świadectwem przemysłowem i zatwierdzonym projektem urządzenia (zezwolenia) w terminie nieprzekraczalnym do dnia 17 kwietnia 1931 r.

Likwidacja Komitetu Niesienia Pomocy Najbiedniejszym.

W dniu 7 stycznia r. b. odbyło się likwidacyjne posiedzenie Komitetu Niesienia Pomocy Najbiedniejszym, pozbawionym pracy na terenie Zgierza. Obecni byli burmistrz Jan Swiercz, wiceburmistrz Leopold Zajączkowski, Morgensztern, Reznik, Sikorski i Wojda. Ze sprawozdania kasowego wynika, że z dobrowolnych składek wpłynęło ogółem do

kasy Komitetu suma	zł. 4,234.11
Z tej sumy wydatkowaną do dnia 1 stycznia 1931 r.	„ 2,096.31
P o z o s t a ł o	zł. 2,137.80

Ponieważ bezrobotni, niekorzystający z zasiłków Funduszu Bezrobocia, objęci zostali specjalną akcją zapomogową państwową, postanowiono wyżej wymienioną kwotę przekazać Wydziałowi Opieki Społecznej dla podziału wzgl. udzielenia pomocy żywnościowej tym biednym rodzinom, które nie odpowiadają wymogom wydanym w tej mierze przepisów.

Ochrona roślin — chrabąszcz majowy. W związku z przewidzianą w roku bieżącym masową rójką chrabąszcza majowego w całym kraju Urząd Wojewódzki wydał okólnik w sprawie zorganizowania powszechnej akcji zbierania i niszczenia owadów w okresie ich lotu treści następującej:

„Z uwagi na duże szkody, jakie wyrządzają rolnictwu pędraki chrabąszcza, akcja niszczenia owadów w czasie rójki, przed złożeniem przez nie jajek ma donieść znaczenie gospodarcze i winna być przeprowadzona w latach rójkowych w jak najszerszym zakresie.

Wobec powyższego Urząd Wojewódzki wspólnie z Oddziałem Łódzkim Stacji Ochrony Roślin przystępuje do zorganizowania akcji zwalczania chrabąszcza, tego groźnego szkodnika upraw roślinnych, którego masowe pojawienie się spodziewane jest na terenie województwa na wiosnę r. b.

Racjonalnie przeprowadzona może być akcja zwalczania jedynie przy oparciu się na specjalnie wyłonionych komitetach lokalnych: powiatowych i gminnych.

Z uwagi na konieczność wzięcia w organizację zwalczania chrabąszcza czynnego udziału czynników administracyjnych, zrzeszonego rolnictwa, leśnictwa oraz szkolnictwa, pożądanem jest, aby w skład komitetów weszli przedstawiciele samorządów powiatowych, O. T. O. i K. R., leśnictwa (komisarz ochrony lasów lub miejscowy nadleśniczy), inspektoratu szkolnego, szkolnictwa rolniczego oraz stacji doświadczalno-rolniczych.

Pozostawiając komitetom powiatowym wybór środków walki z chrabąszczami, zwracam uwagę na wielką rolę, jaką może w walce tej odegrać udział szkół, o których współpracę zwracam się jednocześnie do Kuratorium Szkolnego Łódzkiego.

Pożądanem jest, aby dla większego zainteresowania szkół tą akcją było przewidziane premjowanie tych, które się w akcji powyższej wyróżnią.

Doskonały rezultat osiągnięto w roku zeszłym w Poznańskim, płacąc za zbiór chrabąszcza (1,600,000 klg.).

Pożądanem byłoby również zastosowanie i tego środka dla zachęcenia ludności do walki ze szkodnikami.

W zastosowaniu do terenów leśnych obowiązują art. 18 i 48 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1927 r. № 57, poz. 504), nakładający na właścicieli lasów obowiązek przymusowego stosowania środków ochronnych, mających na celu zapobieżenie rozmnażaniu się szkodliwych owadów leśnych i ich tępieniu.

Sprawozdanie z działalności Tow. Kolonji Letnich w Zgierzu. Staraniem Towarzystwa w ubiegłym roku korzystało z kolonji letnich w lesie miejskim „Dąbrówka” ogółem 194 dzieci, w tem chłopców 99 i dziewcząt 95. Chłopcy przebywali na kolonjach w miesiącu lipcu, dziewczęta w sierpniu. Ogólny wynik pobytu dzieci na kolonjach uważać należy za dobry. Przeciętnie wszystkim dzieciom przybywało na wadze 1½ klg.

Koszta utrzymania kolonji wyniosły zł. 13,563.30, co przeciętnie wypada zł. 2.23 na jedno dziecko dziennie.

Dzieci przebywały na kolonjach pod stałą opieką kierowniczką i wychowawcy-nauczyciela. Prócz tego kolonje wizytowali lekarz szkolny i Zarząd Towarzystwa.

Sprawozdanie finansowe przedstawia się, jak następuje:

Dochody.

1) Subwencja Urzędu Wojewódzkiego	zł. 3,500.—
2) " Magistratu m. Zgierza	" 1,000.—
3) Od Kasy Chorych tytułem zwrotu za utrzymanie dzieci członków Kasy	" 5,766.—
4) Wpływy od szkół powszechnych, szkoły ćwiczeń oraz imprez, urządzonych staraniem Tow.	" 5,834,25
5) Drobne opłaty rodziców	" 162.—
	zł. 16,262,25

Wydatki.

1) Pensje personelu	zł. 1,040.—
2) Wyżywienie dzieci i personelu	" 10,432,27
3) Pranie bielizny	" 430,70
4) Opał	" 134,20
5) Kupno bielizny	" 354,33
6) Kupno inwentarza ruchomego	" 175,30
7) Założenie piorunochronu	" 74,95
8) Różne, jak zwózka produktów, słomy do sienników, reperacja kuchni i t. p.	" 921,55
	zł. 13,561,30

Pozostaje w kasie Tow. suma zł. 2,698,95

Zbiórka na dar narodowy 3-go Maja. W związku ze zbliżającym się Świętem Konstytucji 3-go Maja zorganizował się, z inicjatywy Zarządu Głównego Polskiej Macierzy Szkolnej, — Komitet Zbiórki Daru Narodowego.

Do Komitetu Honorowego weszli przedstawiciele Rządu, Episkopat i Rektorzy Wyższych Uczelni.

Komitet Główny stanowią: J. W. Panowie Wojewodowie, Kuratorowie Okręgów Szkolnych, oraz najwybitniejsze osobistości w Państwie.

Siedziba Komitetu Głównego mieści się w Warszawie przy ul. Krakowskie-Przedmieście 7 m. 4, dokąd należy się zwracać po wszelkie informacje związane z organizacją Święta 3-go Maja, oraz potrzebne materiały propagandowe i kwestowe.

Nowa placówka jedwabnicza w Zgierzu. Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet zdając sobie doskonale sprawę z kryzysu ekonomicznego, który przeżywa nie tylko Polska, lecz świat cały i uważając, że społeczeństwo we wspólnym wysiłku dążyć winno ku dobrobytowi i dobru Państwa, postanowił zająć się placówką słabo rozwiniętą jeszcze u nas i propagować hodowlę morw i jedwabników. Ponieważ hasłem każdej poważnej instytucji winno być „właściwy człowiek na właściwym miejscu”, przeto najpierw wysłano na kurs instruktorski do Milanówka jedną z członkiń i dziś mamy siłę wykwalifikowaną. Na wystawie ruchomej Prób i Wzorów urządzonej w Zgierzu staraniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu dnia 25 września 1930 r. Związek otrzymał najwyższe odznaczenie „Dyplom uznania” za zapoczątkowanie hodowli jedwabników. Obecnie całym szeregiem odczytów, organizowanych dla działu szkół powszechnych, młodzieży i dorosłych; Związek propaguje myśl swą, że jedwabnictwo na terenie Polski nie jest utopją, że przy racjonalnie prowadzonej hodowli i zwiększeniu się ośrodków jedwabniczych nie sprrowadzilibyśmy zupełnie jedwabiu z zagranicy a tem samem wzbogacilibyśmy kraj.

Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet, oddział w Zgierzu, posiada już szkółkę morwową i ma na sprzedaż już krzewy morwowe. Z początkiem czerwca w chwili, gdy znacznie się hodowla jedwabników, będzie otwarty kurs dla chętnych zapoznania się z tą nową dziedziną pracy. Opłata za kurs 3-tygodniowy wynosić będzie 20 zł. płatne przy zapisie. O terminie otwarcia kursu nastąpią osobne zawiadomienia. Wszelkich informacji bądź związanych z kursem, bądź ze sprzedażą morwy udziela Biuro informacyjne Związku ul. 1 Maja № 23 oficyna od 4 — 6.

Ilustrowany dwutygodnik Komitetu Floty Narodowej. Stołeczny Komitet Floty Narodowej przystąpił z dniem 1 marca r. b. do wydawania ilustrowanego dwutygodnika, poświęconego sprawom rozbudowy floty.

Pismo zawierać będzie bogaty dział literacki i prócz artykułów treści zasadniczej przynosić będzie 1-go i 15-go każdego miesiąca ciekawie opracowaną kronikę morską krajową i zagraniczną, barwne opisy życia morza, przegląd spraw marynarki

handlowej i wojennej, prace wybitnych znawców spraw morskich i t. d.

Wszystko to będzie ilustrowane aktualnymi fotografiami ze specjalnym zwróceniem uwagi na estetyczną i ciekawą stronę wydawnictwa.

Prenumerata miesięczna wynosi 2 złote, półroczna — 10 zł., roczna 20 zł. Pojedynczy egzemplarz 1 złoty.

Pismo nosi tytuł: „Polska Flota Narodowa”.

Adres redakcji i administracji — Warszawa, Senatorska 14, Stołeczny Komitet Floty Narodowej, konto czekowe P. K. O. № 25333.

Ogłoszenia urzędowe.

Zawiadomienie.

Magistrat m. Zgierza, zawiadamia wszystkich właścicieli budowli, podlegających przymusowi ubezpieczenia od ognia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, że termin płatności pierwszej raty składek za ubezpieczenie budowli w roku 1931 przypada w czasie

od 1 kwietnia do 1 maja r. b.

Od dnia 1 maja r. b. zaległym składkom za ubezpieczenie od ognia przysługiwać będzie prawo egzekucji w trybie przymusowego postępowania administracyjnego, które będzie niezwłocznie zastosowane, co narazi zalegających płatników na zapłacenie kary za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie oraz kosztów egzekucyjnych nie mniej niż zł. 5.—

Zgierz, w marcu 1931 r.

Magistrat.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu

z dnia 6 marca 1931 roku

w sprawie poboru 10% dodatku od niektórych podatków i opłat stempowych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12-go lutego 1931 roku o poborze 10% dodatku od niektórych podatków i opłat stempowych (Dz. U. R. P. № 16, poz. 82) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1931 roku pobierany będzie dodatek w wysokości 10% do uiszczanych podatków bezpośrednich, podatków pośrednich opłat stempowych, podatku spadkowego i darowizn, jakoteż do wpłacanych względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin.

Dodatek ten nie będzie pobierany do podatku od lokali i od placów niezabudowanych, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłat stempowych, przewidzianych art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 roku o opłatach stempowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570) opłat celnych jak również do dodatków samorządowych.

§ 2.

10%-owy dodatek pobierany równocześnie z uiszczeniem wymienionych w ustępie pierwszym § 1 danin publicznych. Od dodatku tego nie będą obliczane kary za zwłokę wzgl. odsetki za odroczenie.

§ 3.

Obliczanie i pobór 10%-owego dodatku należy do obowiązków tych organów, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

§ 4.

10%-owy dodatek należy uiszczyć bez osobnego zawiadomienia ze strony władzy.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1931 roku.

(—) Ignacy Matuszewski

Kierownik Ministerstwa Skarbu.

STATUT

o podatku od placów budowlanych i od gruntów o charakterze budowlanym.

Na podstawie art. 4 p. 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) wprowadza się samodzielną podatek od placów budowlanych i gruntów o charakterze budowlanym na rzecz m. Zgierza.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają znajdujące się na terytorjum miasta place budowlane oraz grunta, które uzyskały charakter placów budowlanych.

§ 2.

Nie podlegają opodatkowaniu grunta niezabudowane, będące własnością Skarbu Państwa i miasta oraz instytucji religijnych, naukowych, oświatowych, dobroczynnych, o ile instytucje te nie działają w celach zarobkowych, oraz prywatne parki i sady owocowe, grunta niezdatne wogóle pod budowę domu, jak łąki bagnistę, ziemie zalewne i t. p. oraz grunta, znajdujące się przy przedsiębiorstwach przemysłowych i służące dla celów, związanych z prowadzeniem tego przedsiębiorstwa.

§ 3.

Za place budowlane, podlegające opodatkowaniu w myśl § 1 względnie za grunta, które uzyskały charakter placów budowlanych, uważa się wszelkie place i grunta, nadające się do zabudowania i położone przy wszystkich istniejących ulicach, dla których w drodze obowiązujących przepisów zatwierdzona została linja regulacyjna.

§ 4.

Za podstawę opodatkowania przyjmuje się wartość sprzedaną gruntu niezabudowanego, podlegającego opodatkowaniu.

§ 5.

Odpowiedzialność za wpływ podatku ponosi właściciel gruntu, jeżeli zaś grunt jest w posiadaniu kilku osób, to solidarnie wszyscy współwłaściciele.

W razie posiadania i użytkowania gruntu oddzielnie od prawa własności (np. tytułem dożywocia) odpowiedzialną za wpływ podatku jest osoba, w której posiadaniu lub użytkowaniu znajduje się grunt.

§ 6.

Podatek wynosi 0,5% wartości gruntu i wymierza się na cały rok.

UWAGA. Wartość budowli pomocniczych i czasowych melioracji dokonanych przez właściciela gruntu może być odliczona.

§ 7.

Każdy właściciel gruntu niezabudowanego obowiązany jest złożyć w Magistracie w terminie, oznaczonym przez Magistrat, deklarację w/g przepisanej wzoru z wykazaniem rozmiaru gruntu, jego praw i obciążeń oraz sposobu użytkowania.

W razie niezłożenia deklaracji w terminie Magistrat ustala dane z urzędu.

§ 8.

W celu sprawdzenia złożonych deklaracji, wymienionych w § 8, oraz w celu powstania wniosku co do wymiaru podatku powołuje się Komisję.

Każda Komisja składa się z przewodniczącego i 4 członków i tyluż zastępców, przytem co najmniej 2 członków i 2 zastępców z grona płatników.

Połowę członków Komisji wybiera Rada Miejska, drugą połowę i przewodniczącego mianuje Magistrat.

§ 9.

Czynności w Komisjach winny być zakończone w terminie, wyznaczonym przez Magistrat.

§ 10.

Celem sprawdzenia deklaracji Komisja ma prawo:

- 1) zażądać od właściciela gruntu wyjaśnień ustnych i piśmiennych,
- 2) powoływać ekspertów,
- 3) dokonywać oględzin gruntu.

§ 11.

Wnioski Komisji podlegają rozważaniu i zatwierdzeniu przez Magistrat. W razie wątpliwości co do poszczególnych gruntów Magistrat zwraca się do Komisji o uzupełnienie danych i o opinie.

Magistrat.

§ 12.

O wysokości podatku, określonego przez Magistrat, posyła się każdemu płatnikowi zawiadomienie z oznaczeniem podstawy opodatkowania, terminu płatności i terminu do odwołania.

§ 13.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 14.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, kar za zwłokę i odsetek za odroczenie według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 721), zmiennej częściowo Rozp. Prez. Rzpl. z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. Ust. № 46, poz. 401).

W razie stwierdzenia okoliczności, wywołujących potrzebę ulgi dla płatnika podatku (pożar, powódź, ciężka choroba, ciężkie położenie materialne i t. p.) Magistrat orzeka o wstrzymaniu egzekucji i odroczeniu zapłaty lub rozłożeniu na raty zaległości podatkowych.

§ 15.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze w wysokości 345,9 zł., o ile nie ma do nich zastosowania postanowienie art. 62 — 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 16.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą oraz ogłoszeniu w „Gazecie Zgierskiej” i obowiązuje od dnia uchwalenia przez Radę Miejską.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Statut powyższy zatwierdzony został na posiedzeniu Wydziału Powiatowego Sejmiku Łódzkiego z dnia 17 marca 1931 r.

Ogłoszenie

Komisariat Policji Państwowej w Zgierzu niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 2 kwietnia r. b. w Zgierzu w Rynku Kilińskiego znaleziono teczke skórzaną i 1 parę kaloszy męskich, które znajdują się w tut. Komisjarjacie Pol. Państw.

Prawy właściciel omawianych rzeczy może się zgłosić po odbiór do tut. Komisariatu w godz. urzędowych do dnia 20 go kwietnia 1931 r.

Zgierz, dnia 10 kwietnia 1931 r.

Kierownik Komisariatu P. P. m. Zgierza
(—) A. Paprocki, podkom.

Ogłoszenie.

W myśl zarządzenia Dowódcy O. K. 1 Magistrat m. Zgierza niniejszem zawiadamia, że wszyscy poborowi, którzy otrzymali karty powołania do odbycia służby wojskowej, winni stawić się w formacjach następująco:

- 1) posiadający karty z terminem stawienia się dnia 8-go kwietnia r. b.
winni zgłosić się w formacji dnia 15-go kwietnia r. b.,
- 2) posiadający karty z terminem stawienia się dnia 9-go kwietnia r. b.
winni zgłosić się w formacji dnia 16-go kwietnia r. b.,
- 3) posiadający karty z terminem stawienia się dnia 10-go kwietnia r. b.
winni zgłosić się w formacji dnia 17-go kwietnia r. b.

Zgierz, dnia 24 marca 1931 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Zaginęła legitymacja zapomogowa № 6413

wydana przez P. U. P. P. na nazwisko Albert Marc, Zgierz, ulica Średnia № 25.

Druk M. Nowicki w Zgierzu.